

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 marca 1962 r.

Nr 13

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 58 — z dnia 16 lutego 1962 r. w sprawie korzystania przez wieczystych użytkowników terenu z niektórych budynków i urzędzeń 77
- 59 — z dnia 16 lutego 1962 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów 77

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

- 60 — z dnia 16 lutego 1962 r. w sprawie wejścia w życie zmian załącznika VII do Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami (CIM), podpisanej w Bernie dnia 25 października 1952 r. 78

58

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1962 r.

w sprawie korzystania przez wieczystych użytkowników terenu z niektórych budynków i urzędzeń.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za korzystanie z budynków znajdujących się na terenie objętym wieczystym użytkowaniem, do których nie mają zastosowania przepisy o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych, oraz za korzystanie z innych urzędzeń na tym terenie wieczysty użytkownik obowiązany jest do uiszczania opłat określonych w § 2.

§ 2. 1. Opłatę za korzystanie z budynków i urzędzeń wymienionych w § 1 ustala organ gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej w decyzji o zawarciu umowy wieczystego użytkowania zabudowanego terenu; opłata ta odpowiada 1,5% wartości budynku lub urzędzenia w stosunku rocz-

nym i płatna jest w okresach kwartalnych. Minister Gospodarki Komunalnej może ustalić obniżkę tej opłaty dla niektórych kategorii budynków i urzędzeń.

2. Wartość budynków stanowiących podstawę do ustalenia opłaty za ich korzystanie ustala się na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych (Dz. U. Nr 31, poz. 132); wartość urzędzeń ustala się na podstawie ich wartości technicznej, pomniejszonej o stopień zużycia.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

59

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1962 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych (Dz. U. Nr 31, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny

nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów (Dz. U. z 1957 r. Nr 44, poz. 204, z 1958 r. Nr 20, poz. 85, Nr 35, poz. 157 i z 1960 r. Nr 46, poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 8 skreśla się wyrazy „wraz z ceną działki”,
- 2) § 9 otrzymuje brzmienie:
„§ 9. Cenę budynku gospodarczego lub usługowego ustala się przy odpowiednim stosowaniu przepisów §§ 3 i 4.”
- 3) §§ 11, 12, 13 skreśla się,

- 4) w § 14:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz ceny działki”,
 - b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „i ceny działki”,
- 5) w § 14a skreśla się w zdaniu pierwszym i drugim wyrazy „i ceny działki”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 21 października 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

60

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 lutego 1962 r.

w sprawie wejścia w życie zmian załącznika VII do Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami (CIM), podpisanej w Bernie dnia 25 października 1952 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości na podstawie komunikatu Urzędu Centralnego Przewoźców Międzynarodowych Kolejami w Bernie, że zgodnie z art. 67 paragraf 4 Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami (CIM), podpisanej w Bernie dnia 25 października 1952 r. (Dz. U. z 1956 r. Nr 57, poz. 259), weszły w życie z dniem 1 stycz-

nia 1962 r. zmiany załącznika VII do powyższej Konwencji, zawierającego Regulamin Międzynarodowy dla przewozu wagonów prywatnych (RIP), uchwalone w załączonym brzmieniu przez Komisję Rzecznawców na jej V Sesji odbytej w styczniu 1961 r. w St. Gall (Szwajcaria).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

Załącznik do oświadczenia rządowego z dnia 16 lutego 1962 r. (poz. 60).

Przekład.

R I P

ZESTAWIENIE UCHWAŁ KOMISJI RZECZOSNAWCÓW, PRZYJĘTYCH NA JEJ V SESJI (styczeń 1961 r.)

Artykuł 10 § 1 ustęp drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Taki protokół należy bezzwłocznie przesłać kolei, do której taboru włączono wagon, a która odpis przekazuje właścicielowi.”

Artykuł 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 11.

Uszkodzenie wagonu uniemożliwiające dalszy przewóz.

§ 1. Jeżeli próżny wagon zostanie tak uszkodzony, że dalszy przewóz nie jest możliwy lub wagon nie nadaje się do przewozu ładunku, to stacja, na której stwierdzono uszkodzenie, ma bezzwłocznie telegraficznie zawiadomić o tym nadawcę i właściciela, podając w miarę możliwości rodzaj uszkodzenia.

§ 2. Każdemu wyłączonemu wagonowi próżnemu ma kolej przywrócić stan zdatności do biegu, chyba że wagon jest tak uszkodzony, że musi być załadowany na inny wagon.

Celem przywrócenia wagonowi stanu zdatności do użytkowania kolej może dokonać z urzędu napraw do kwoty 300 franków.

Kolej zawiadamia w zwięzłej formie właściciela za pośrednictwem kolei, do której taboru włączono wagon, o poważniejszych pracach dokonanych w myśl ustępów 1 i 2.

Postanowienia niniejsze obowiązują bez naruszenia sprawy odpowiedzialności.

§ 3. Jeżeli kolej dokonuje napraw według § 2 i prace będą trwały przypuszczalnie dłużej niż cztery dni, wówczas kolej żąda od nadawcy telegraficznie wskazówki, czy po ukończeniu prac umowa przewozu ma być kontynuowana, czy też zmieniona.

Jeżeli nadawca do zakończenia prac nie udzieli wskazówki, wówczas umowę przewozu kontynuuje się.

§ 4. Jeżeli kolej nie dokonuje napraw z urzędu, to stacja, na której stwierdzono uszkodzenie, ma niezwłocznie i bezpośrednio zażądać telegraficznie wskazówek od nadawcy. Jeżeli nadawca nie jest równocześnie właścicielem wagonu, to odpis takiego żądania przesyła się niezwłocznie telegraficznie właścicielowi:

Jeżeli nadawca w ciągu ośmiu dni od wysłania telegramu nie udzieli wskazówki, kolej jest uprawniona, po przy-